

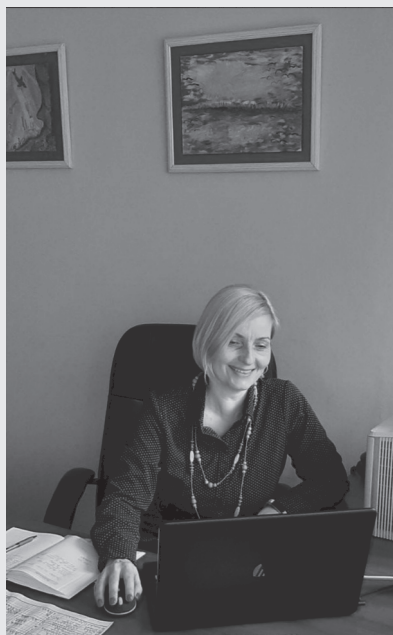
КОРАЦИ

ШКОЛСКЕ НОВИНЕ БРОЈ 39, МАРТ 2021.
ИЗДАВАЧ: ОШ "ЖИВОМИР САВКОВИЋ"

ШКОЛА ПОД МАСКАМА

1. место у категорији узраста од 5. до 8. разреда
Кристина Гавриловић, 8/2

Школа под маскама

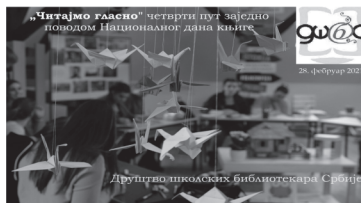
Много тога се променило у претходних годину дана од прошлог издања „Корак“. Нешто што нам је деловало далеко и незамисливо, што се дешава „другима“, а никада нама, доспело је, на мала врата, и у наше животе. Прогнозе да би то могло да потраје деловале су нам подједнако нестварне као и то да тако нешто постоји. Шта год мислили, сви смо били део исте слике стварности која се полако мењала.

Школску учионицу заменила је гугл учионица. Телефони су стално звонили; меморије су пуниле слике нових лекција и домаћих задатака. Прилагодили смо се, ђаци и наставници - раздвојени црним екранима, савладали нове вештине, показали да, ма како тешка времена била, учење не престаје, као један вид заклона од свега што нас окружује. Научили смо да су препреке нови изазови и да, ако пробуде оно најбоље у нама, сваки циљ делује достижно.

Циљеве смо наставили да остварујемо и у текућој школској години под маскама, не прихватајући све то као нову нормалност, већ, ослоњени о просветитељску мисао, као један од путева ка сутрашњици без дистанце у коју ћемо, научивши нешто ново о себи и о другима, ући бар мало бољи.

Свим ученицима, њиховим родитељима, запосленима честитам Дан школе!

Директор школе
Миљана Крстић

ВЕЛИКИ ОДМОР ПОД МАСКАМА

годину дана. Понедељак у школи није био уобичајени почетак радне седмице. И ми наставници, учитељи и ученици код својих кућа. Чекали смо. У међувремену су покушали да симулирамо школу на онлајн начин. То је била новинете кад почиње да хода. Падали смо, саплитали и устајали. Мало ми одрасли, мало деца. Много покушаја са пуно грана, ентузијазма и труда.

мо да ће пандемија брзо проћи и да ћемо се сви за врло кратко време вратити пређашњем начину живота и рада. Нисмо чачије навике постале начин живота. У почетку смо збијали шале, нисмо веровали да вирус постоји, и надали све од светутину.

дошла нова школска година. Под маскама. Маске на часу, маске на одмору, нема певања, нема загрљаја, нема шапух у клупама. Наставници често не препознају ученике. Деца расту и мењају се, под маскама. Некада их сви кришом скселфи, а некад нам одговарају, ћутимо под њима, оптерећени многим питањима без одговора.

ке и деке су нам некада причале о окупацији. Све нам се свима чини, да и ми доживљавамо слично. Само што смо упријатеља. Оружје су нам наше беспрекорно чисте руке, дистанца од других људи, маске које обавезно покривају и уотив још љућег непријатеља који се зове СТРАХ, изгледа овако: ђаци су почели на ВЕЛИКОМ одмору да се играју давнбаке“. Погађате, бака на очима нема везану мараму већ маску!!!

Педагог
Виолета Захаријев

Ученик генерације 2019/2020

Теодора Пауновић

Учитељи и наставници осећају велико задовољство док раде са својим ђацима. Годинама их посматрају како расту, сазревају, негују своје таленте, усавршавају се и нижу успехе. Након осам година дружења, рада и сумирања постигнутог знају и ко је најбољи у генерацији. Ученик генерације је Теодора Пауновић.

Теодора је стасала у дивну девојку, скромну и одмерену, увек жељну знања. Она је доследна и истрајна у свему што ради, саокритична, строга према себи, увек блага према другима. Са Теодором је лепо и лако радити, она зна да се фокусира на суштину. Подршка и залагање родитеља и породице никада нису изостали. Њене оцене су увек одличне, понашање за пример. Љубав према математици, хемији, техничком и информатичком образовању, историји и биологији, преданост и рад донели су јој награде на такмичењима. теодора је темељна, педантана и поуздана. Беспрекорно васпитање, зрелост и одговорност, даржљивост и саосећајност красе њену личност. Своју свестраност показује и ван школе, сјајно слика, члан је КУД-а тренира карате. Као добар ђак и друг, Теодора је завршила основну школу, достојно је представљајући. Гимназија у Младеновцу је њена нова школа. Петице су и даље Теодорине једине оцене, бећ ниже успехе на такмичељима.

Теодора смело корачај у будућност и оствари све своје снове!

Аница Трајковић

Дигитални свет у мојој учионици

Веб конференција

Дигитални свет у мојој учионици одржана је 10.09.2020.

Конференцију су пратиле Снежана Вићовац, Данијела Ескић и Драгана Иванчевић.

По завршеној обуци добијен је задатак. Требало је написати припрему за час која садржи поред уобичајених метода рада и рад са дигиталним алатима, иновативним методама и наставним средствима, а све то у циљу унапређивања дигитализације наставног процеса.

Задатак је награђен - освојено је 3. место на републичком нивоу.

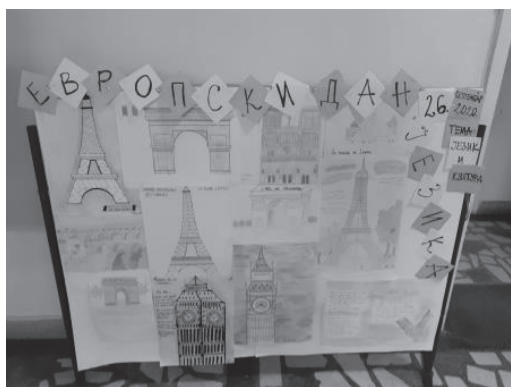
Наставна јединица је била *Од слике до приче* у оквиру наставног предмета *Дигитални свет*.

Европски дан језика – слави се 26. септембра, почев од 2001. године. Он промовише вишејезичност у целој Европи и охрабрује свих 800 милиона Европљана, грађана 47 држава чланица да уче језике без обзира на године и окружење. Језичка разноликост доводи до све већег степена међукултуролошког разумевања и део је богатог културолошког наслеђа на нашем континенту. На свету постоји укупно 7000 језика, док у Европи постоји 200.

Сваке године обележавамо овај празник у нашој школи. Ове године је обележен изложбом ученичких радова у холу школе на тему „Језик и култура“. Ученици од 5. до 8. разреда су цртали француске и енглеске културно-историјске споменике, изабрали неколико песама... Ту су: Биг Бен, Ајфелова кула, стихови Е. Е. Камингса...

Дечији савез

Ове године Дечији савез је реализовао активности које је дозвољавала епидемиолошка ситуација.

СЕПТЕМБАР

У месецу септембру је одржан састанак где је формиран **Одбор Дечијег савеза**, кога чине по један ученик од 1. до 8. разреда.

„Чепом до осмеха“ - Наша школа учествује и ове године у хуманитарној акцији „Чепом до осмеха“.

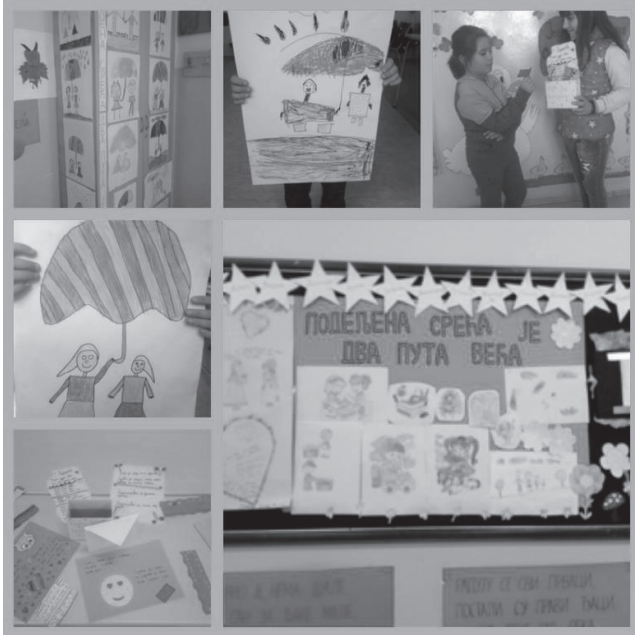
ОКТОБАР

Дечија недеља - Поводом Дечије недеље слоган је гласио *Подељена срећа је два пута већа.*

У складу са тим организоване су бројне активности: пано дечијих права, онлајн представа - *Другарство без мане*, активност цртања и дељења порука

Подељена срећа је два пута већа

Приредба поводом пријема првака у Дечији савез

Онлај представа *Другарство без мане*

Escape room

Зашто волим Србију

На литерарном конкурс *Зашто волим Србију*, који је спроведен у оквиру манифестације *Дечија недеља*, пристигло је преко 600 ђачких радова, Стручни жири, који су чинили Љубивоје Ршумовић, Перо Зубац и Мирјана Булатовић похвалио је ученике међу којима су били и наши ученици **Марија Ненадовић, Хелена Јовановић и Ања Јовановић.**

Зашто волим Србију

Србија је лепа земља,
пуна лепих градова, река, планина и села.
Живим у Србији и волим је,
то је моја земља, део срца мога.
Химна наша „Боже правде“, далеко се чује.
Застава се наша вије,
црвене, плаве и беле боје.
Православна вера српска,
крстимо се са три прста.
Шумадијски део то је где живим ја.
Волим, волим Србију, моју домовину.

Хелена Јовановић

Зашто волим Србију

Србију волим и поштујем ја,
то треба да раде деца сва.
Лепа је стварно то знају сви,
у њој су сви одани.

Химна Србије лепа је баш,
јер ју је заволео народ наш.
„Боже правде“ химна је наша,
нек је свима пуна чаша.

Србија моја увек је ту,
за моју породицу најмилију.
Волела бих да остнем у њој,
да postanем лекар и лечим народ свој.

Ања Јовановић

Зашто волим Србију

За мене је Србија земља најбоља,
и тамо ме води моја воља,
јер у Србији само добри људи живе,
док им се сви други диве.

Једино се у Србији ајвар спрема,
док џем од јагоде на полици дрема.
Ту је још и посланица свака,
што је преко лета припремила бака.

Ту су наше слатке шљиве,
и велике родне њиве,
пуне златног жита и пшенице жуте,
рујног вина и ракије љуте.

Славски колач, жито и свећа,
у Србији је то највећа срећа.
Над иконом док кандило светли,
твој дом да заштити дух свети.

Још много богатства Србија има,
и са њима се она поноси свима.
Реком, планином, цвркутом дивних птица,
и пуно лепих дечијих лица.

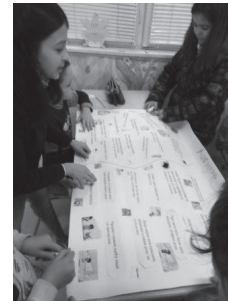
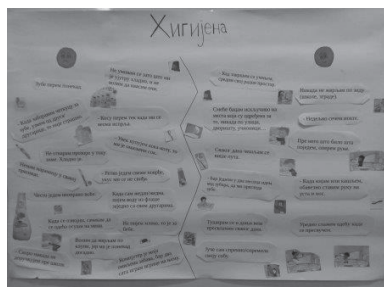
Кад моју Србију целу прођеш,
у њу пожелиш опет да дођеш.
Где год да одеш вратиће те себи,
јер Србија је најдража и мени и теби.

Марија Ненадовић

Децембар

„Очувајмо здравље“ - Важно је увек подсећати се на одговорност коју имамо према здрављу. У Доњој школи одржана је радионица под називом „Очувајмо здравље“. Радионица је подељена на три дела: хигијена, исхрана и физичка активност. У делу радионице који је везан за хигијену ученици су имали задатак да ураде експеримент са бибером, течним сапуном и водом. У воду се сипа бибер (који представља прљавштину), док кап течног сапуна има улогу да отера нечистоћу. Тиме су уочили колику и какву улогу има сапун у одржавању хигијене и колико је важно да је свакодневно одржавамо. Затим су ученицима подељене реченице о хигијени где су имали задатак да процене које тврдње одговарају очувању хигијене, а које не. Тврдње са сличицама су залепљене на хамер у одговарајуће поље. У делу радионице који је био везан за исхрану ученици су имали активност да пантомимом покажу брање воћа и поврћа. Циљ јесте био подсетити се врста воћа и поврћа, а затим и тога колико је важно свакодневно у исхрани конзумирати их. Затим су им подељени папирићи са речима на којима су написане разне врсте намирница. Неке од њих представљају *квартеле здравља*, а неки *бранитеље здравља* и требало их је сместити у одговарајуће поље лепећи их на хамер. У делу радионице везане за физичку активност започели смо игром „Ја овако“ ученици су имали задатак да стану у круг, док се један ученик налази у средини. Његов задатак је да покаже две вежбе уз речи „Ја овако, ја овако, а ти како?“, а остали ученици треба да понове вежбу уз речи „И ми тако.“. Ученицима је након ове игре одржано предавање о значају физичке активности у циљу подизања свест ученика о њеној важности. Затим су ученици писали које су активности добре, а које лоше за очување њиховог здравља. Такође, ученици су имали задатак да саставе комплекс вежби обликовања и да месец дана раде те вежбе. На крају радионице уследила је евалуација где су ученици имали задатак да оцене радионицу, напишу шта су научили и да предложе шта би променили.

Почетком месеца децембра ученици су кренули са новогодишњим украшавањем школе. Новогодишњи месец децембар је обележен активностима везаним за новогодишње празнике, а оне су: *Јелка новогодишњих жеља*, новогодишњи ликовни конкурс *Новогодишња радост* и новогодишњи литерарни конкурс *Новогодишња прича*, *Новогодишњи караоке*, *Најуређенија учионица*, *Новогодишњи маскембал*.

Јелка новогодишњих жеља

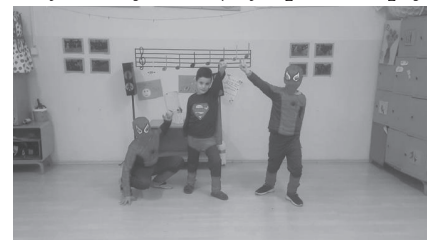

1. место:
Хелена Јовановић (сликарка)

Новогодишњи маскембал

2. место:
Илија Јовановић, Матеја Павловић
и Лука Стојковић (неустрасива тројка)

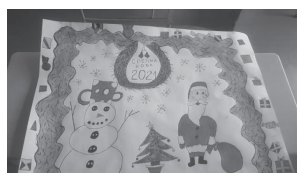
3. место:
Никола Савковић
и Бранислав Дамњановић (ирвас и Деда Мраз)

Најуређенија учионица

Прво место освојили су ученици IV₁

Друго место освојили су ученици II₂

Треће место освојили су ученици II₁

Похваљени ученици су:

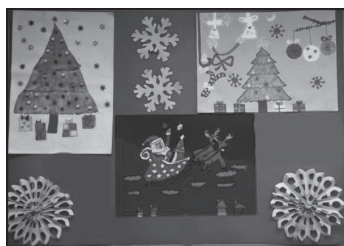
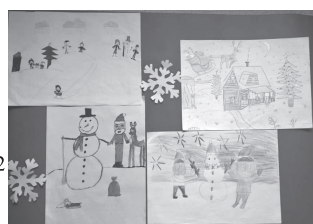
Јована Лекић, II₁

Софија Станковић, II₁

Николија Аврамовић, III₂

Лана Ђурић, II₁

Милица Лазаревић, I₁

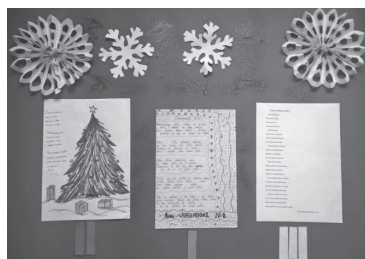
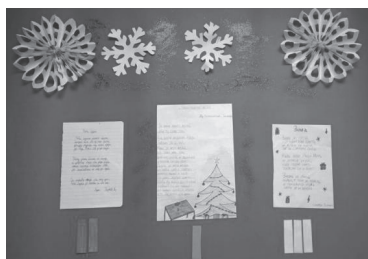

НОВОГОДИШЊИ ЛИТЕРАРНИ КОНКУРС
Новогодишња прича

Прво место: Силвија Миловановић, IV₁ / Ања Јовановић, IV₂

Друго место: Лара Чокић, IV₁ / Лука Ђертић, III₁

Треће место: Лазар Антонијевић, III₂ / Софија Ђукић, II₁

НОВОГОДИШЊИ ЛИОВНИ КОНКУРС
Новогодишња радост

Матична школа

Прво место: Дуња Чокић, III₂

Друго место: Катарина Савковић, IV₁

Треће место: Александар Максимовић, II₂

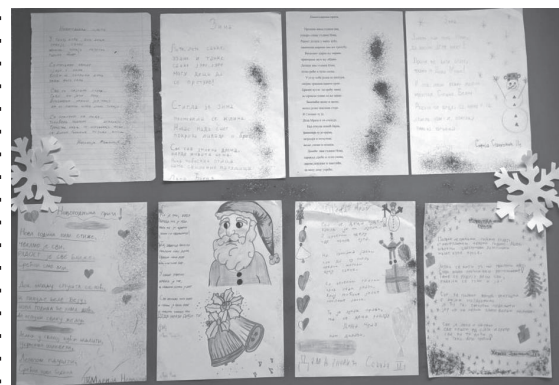

Доња школа

Прво место: Хелена Јовановић, IV₂

Друго место: Марија Ненадовић, IV₂

Треће место: Николина Савковић, II₃

Похвалнице су добили:

Софија Дамњановић, II₁

Николија Аврамовић, III₂

Лана Ђурић, II₁

Осми март

Ове године Осми март смо обележили онлајн пригодном приредбом матичне и доње школе.

Поводом празника наших мама, бака, тетке, стрини организовали смо ликовни и литерарни конкурс.

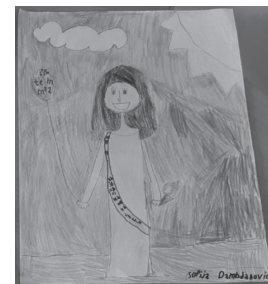
На ликовном конкурс резултати су следећи:

Треће место:
Ђорђе Милосављевић, III₁

Друго место:
Јована Микичић, II₂

Прво место:
Софија Дамњановић, II₁

У оквиру пројекта „Школа под маскама“ ученици нижих разреда и њихове учитељице су били надахнути, те су написали неколико песама.

ОСТАНИ КОД КУЋЕ

Остани код куће
док птица цвркуће,
док сунце сија
и ветар шапуће.
Остани код куће
док сова кликће,
док звезда трепће
и Земља се окреће.
Остани код куће
живот нам намеће,
јер свуда одо нас
корона се креће.
Остани код куће...
Остани код куће...

ВЕТАР ДУВА

Ветар дува као луд,
вирус лети сада свуд.
Кућа нам је као круна,
око ње је свуд корона.
Баба ћути, деда гледа,
због короне га страх изједа.
Мисли да је мука нека,
да јој нема нигде лека.
Муку муче ђаци мали,
часове им на ТВ-у дали.
Учитељице са новим лицима
задатке дају ученицима.
Тата множи, мама дели,
ученици тако хтели.
Учитељи пишу, шаљу, наређују,
родитељи брзо одрађују.
Час физичког најбољи је,
тада дете срећно царује.

ДАН СМЕХА И ШАЛЕ

Данас је Дан смеха и Дан шале,
ал' ништа од тога нема за другаре мале.
У кући су они затворени сада,
јер около КОРОНА вирус влада.
ТВ, таблет и остало
деци није друштво право.
Шала с другом - најлепша је ствар,
кад се насмејш са њим бар.
Да су сада два другара
да их шале дух очара.
И школа је јадна сама,
нема шале целог дана.
Ходници су сада пусти,
нема деце да смех пусти.
Без те деце и другара
школа сама сада спава.
Сања децу, ђаке мале,
књиге, бриге, игре, шале..
Дан за даном време иде,
проћи ће и ове бриге.
Бистре маале, луде главе,
победиће овај вирус ко од шале.
Побећи ће он без главе
у небеске висине плаве.
Вратиће се деца школи,
јер је свако много воли.
Биће шале, биће смеха
јер је то храна сваког детета.

ДОСТА НАМ ЈЕ

Доста нам је таблета, дајте нама мало лета.
Доста нам је родитеља, дајте нама учитеља.
Доста нам је куће више, дајте нама школе наше.
Доста на је лоших вести, желимо своје другове срести.
Доста нам је учења и умнога мучења,
дајте нама слободе и пролећне природе.
Доста нам је вируса и разноразних цитруса,
Дајте нама витамина у прелепим планинама.

КОРОНА

Жељан сам музике, игре и плеса,
ова корона све нас потреса.
Маска ми смета, уши ме боле,
то је све због короне.
Свака ме вест на ТВ-у умара,
то је због лошег кошмара.
Глава ми пуца од информација,
болесна је цела нација.
Та свирепа бољка се шири,
целу нацију узнемири.
Часови трају тридесет минута,
нас деветоро - једна група.
Прво смо учили преко Вибера,
и часова преко телевизора,
па преко Гугл учионице.
-Не свиђају ми се те мислионице.
Волим када учитељица
објашњава, прича и виче,
ново градиво се брзо
и лако стиче.
Нема уводног и завршног дела часа,
деца одговарају тихог гласа.
Више има рада кући,
ова ситуација ће нас дотући.

Та реч од три слога,
савлада нас - за име Бога.
Нико ми у кућу не долази,
само ме мама мази.
„Смири се“ каже дете,
отићи ће са ове планете.
Биће рођендана у играоници,
Неће више бити пацијената у ковид болници.

Светлана Савковић, учитељица

Одељење II 2 и учитељица

НАГРАЂЕНИ РАДОВИ

Треће место: Лазар Антонијевић, III₁
Ух, та корона

И прође година препуна бола,
гост нам је била опасна корона.
Осмех нам скри испод белих маски,
очи нам покри визир пластични.

Затвори школе, раздвоји другове,
отера све у планине и лугове.
Другови жељни игре и шале,
уселили се одмах на мале екране.

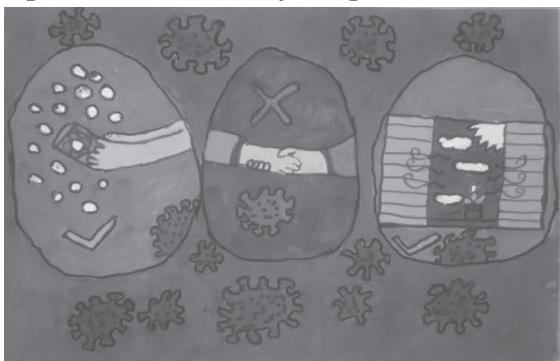
Скајп и вибер мрежа била им је све теже,
а Гугл учионица постала им мучионица.
У групама малим у школу сад иду,
жељни друштва старог и дружења сталног.

За правило стално, зна ли корона проста,
да је за сваког госта и три дана доста.
Ред би био ваљда да нас напусти сада,
да нам каже збогом и оде с милим Богом.

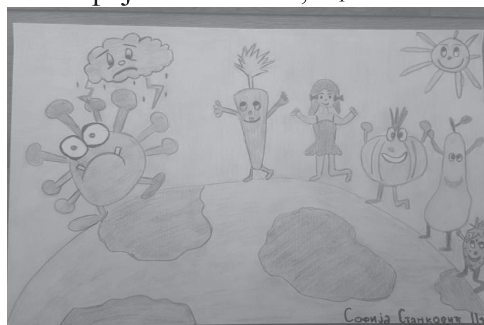
Да душом данемо сви и у школу се вратимо сви,
знања нова да стичемо и будућности радосно да кличемо.

Ликовни конкурс „Школа под маскама”
је још једна активност коју смо организовали.
Ученици су овом приликом показали своје виђење
тренутне ситуације кроз ликовно изражавање.

Прво место: Николија Аврамовић, III₂

Друго место: Софија Станковић, II₁

Прво место: Димитрије Павловић, IV₂
Корона

Корона вирус захватио је планету,
има пуно заражених у свету.
Школе су биле затворене све,
да се не би шириле бактерије.

Маске носимо сви,
чак и они најмлађи.
Друга у клупи нема,
да се шапуће и дрема.

Корона вирусу ближи се крај,
бићемо срећни знај.
Дружићемо се сви,
и за вирус нећемо марити.

Друго место: Лазар Милојевић, III₂

Корона у Србију је дошла,
из Кине на дуг пут пошла.

Код куће морамо бити,
витамине узимати и воде пити.

Бака здраво кува,
док напољу ветар дува.

Руке треба дуго прати,
а слике домаћег редовно слати.

Стално кућу чистимо
и собу цвећем китимо.

Специјалну похвалу добио је рад Марије Ненадовић, IV₂

Треће место: Лука Кнежевић, III₂

ПРОЈЕКАТ „ПОТРАГА ЗА ЈЕЗИЧКИМ БЛАГОМ“

Током школске 2020/21. године припремљен је и реализован у више наврата пројекат „Потрага за језичким благом“. Један од часова реализације изведен је 1. марта. Учествовали су ученици 7/2 разреда и ученици 8/2 разреда. Игрицу су водили наставници Стеван Станојловић и Силвана Лесковац.

Атмосфера је била дивна, а ученици су радо пролазили кроз граматике, књижевности и језичке културе. У појединим тренуцима је и то колико су ученици вешти, било важно (набацивали су котурове и убацивали лоптице у корпу). Сваког тренутка су се нечим забављали, од слагања картончића до одгонетањазагонетних питања, мозак и руке радили су вешто и брзо.

Време у овој игри за ученике престаје да буде битно. Важно је завршити игру, а најлепше је што они увек нешто упамте, што касније искористе на часу да покажу колико су способни.

Поред знања, у овој игри се развија другарство и тимски дух. Сви су део једне занимљиве слагалице, а сваки делић је битан. Једва се чека наставак, а игра ће трајати до краја школске године, како би се поновило све што су ученици учили од почетка школске године.

И на крају, најбитнији део ове приче је да се благо које тражимо, налази у нама, а да када победимо у игрици постајемо суперхероји чије знање је благо које вреди.

ШКОЛА ПОД МАСКАМА

Живот је као лист на ветру. Некада си сам, беспомоћан и уплашен. Не знаш где ће те пут одвести, шта ће ти се десити.

Марта 2020. године у нашој држави појавио се корона вирус. Све је одједном стало. Продавнице су биле затворене, школа је престала са радом. Прешло се на онлајн наставу. Пролазили су дани, месеци, а школа ми је све више фалила.

Наставници су се трудили да све личи на праву наставу, али нама је недостајало дружење и да слушамо наставнике уживо. Током лета и полицијског часа, довијали смо се како да нам буде лакше и занимљивије. Са братом сам претрчавала преко мале њиве испод моје куће. Тако смо стизали до ујака код кога бисмо играли друштвене игре и дружили се. Радиле смо све само да заварамо овај ужасан утисак настао због појаве короне.

Мало по мало, дошао је и септембар, али бести нису биле добре, па и даље нисмо ишли у школу. Свакога дана седела бих до поднева у својој соби. Увече бих седела и слушала музику. Из дана у дан понављала сам ту рутину. Међутим, то није дуго потрајало. Вратили смо се у школске клупе.

Све је било тако сиво и тужно, као неко ништавило које жели да прогута наше најбоље године живота. Нисам могла да загрлим своје пријатеље. Било је тужно гледати их испод маски.

Био је ово тежак период мог живота и још траје, али у своја четири зида научила сам како да све тешкоће савладам. Уз музику и топлину породичног дома научила сам како да се носим са самоћом и тугом. Ојачала сам и схватила да не мораш увек да имаш неког на својој страни и да свој бол и чемер мораш понекад да носиш на својим плећима.

Једног дана можда ће све ово проћи, али та нада се у мени полако гаси, као славска свећа, па ми уз њу остаје само вера у Бога да није све баш толико црно...

Лена Јовановић, 7/1

Школа под маскама

Ковид-19 је погодио планету када смо то најмање очекивали. Завладали су страх и паника чак и међу најмлађом децом. С друге стране, ковид је учинио и нешто добро. Презаузетим људима је дао довољно времена да се посвете породицама и стварима које воле.

Школске клупе су претрпеле „ковид промене“, то јест, остале су празне. Ђаци су исто претрпели доста промена, али то је за њихово добро. Маске су постале део школског прибора, а дезинфекциона средства се налазе у сваком ранцу. Како време пролази, ковид је постао део наше свакодневице. И како ствари стоје, изгледа да су до сада сви прихватили промене.

Школовање за ђаке се изврнуло наопачке. Када смо прешли на онлајн наставу, сви су имали о томе различито мишљење. Неки су желели да то што дуже траје, а неки су желели да се што пре вратимо у школске клупе и да се више дружимо. Неки су наставили да се труде и редовно уче, без обзира на то што се настава изводила преко дигиталних уређаја, а неки ипак нису. Свакако, и тада смо имали много лепих тренутака иако нисмо могли да се дружимо као пре. Лепота је била у томе што смо били са својим породицама и на најбољи начин искористили време које нам је дато.

Сви желимо да се пандемија заврши, али док се то не догоди, све забране и недостатке можемо надокнадити у сопственом дому, пуштајући својој машти на вољу.

Јована Павловић, 7/1

ШКОЛА ПОД МАСКАМА

Драга децо,
пишемо вам пост,
у госте је стигао
непозвани гост.

У госте је дошла
једна госпа смелија
са страшним именом
пандемија.

Децо, није шала,
стигла је објава
да морате да кријете ваша лица мала.

Каква је то шала,
какав је то штос
када морам под маском
да покријем нос.

Маску морам носити ја
да ме не грди теткица,
па се на мом образу
не види рупица.

У учионици,
тотална је лудница,
поред сваке клупе
стоји једна столица.

И моме стрпљењу
дошао је крај
зато морам госту
да кажем бај-бај.

Ања Милентијевић, 5/1

Школа под маскама

Први септембар, деца сва журе,
ка школским клупама весело јуре.
Са малом тремом чекамо час,
јер је ова година посебна за све нас.

Друг са другом не седи више,
У школским правилима све лепо пише.
Растојања важе за све нас и
дезинфекција руку обавезна је пред сваки час.
Та су правила јасна за све нас.

Али нас ђаке сад друга брига мучи.
Како ће пола разреда сад онлајн да учи.

У коју ће групу ко са ким запасти,
и који дан баш мени „пасти“!
Пола одељења у школу иде један,
а друга половина други дан.

Баш нам је било лепо кад смо у школу
Ишли сваки дан.

И школски терени су празни сад.

У школу улазимо на улаза два.
Часови трају по пола сата
па нам конторлни баш тешко „пада“!
Осмехе наше покрила је маска,
јер без ње не можемо ни до школских врата.

Свесни смо ми да је то све због нашег здравља
и да сада корона влада.

Надамо се доћи ће и тај дан
када ћемо без маске започети школски час.

Урош Чокић, 5/2

ШКОЛА ПОД МАСКАМА

Школа – тако једноставна реч, а значење је велико као планина. То је место где проводимо пуно времена и слободно га могу назвати „друга кућа“. Са седам година тек смо на почетку тог дивног пута који траје осам година. Ту стичемо знање, образовање и васпитање да бисмо сутра постали честити и успешни људи. Стичемо и пријатељства за читав живот и у срцу стварамо успомене.

Моје друштво и ја налазимо се на крају те прве деонице нашег школовања. За неколико месеци ће тај живот остати иза нас, али зато уздигнуте главе корачамо ка новим победама. Жао ми је што је ова проклета пандемија бацила сенку на тај безбрижан део живота и натерала нас да наша насмејана лица прекривамо маскама. Све што је била свакодневница постало је забрањено. Како с неким поделити срећу или тугу кад га не можете загрлити? Како поделити шалу на часу кад си сам у клупи? Не желим да ми слике скривених лица буду успомена на основну школу. Желим да ме прате осмеси мојих пријатеља. Желим да ми у сећању остану лепа, и насмејана, па и понекад смркнута лица наставника. Можда моја школа није најбоља и моје одељење није савршено, али моје, једино које имам. Иако сада у школи влада чудна, помало тужна атмосфера, она је и даље место на којем волим да проверим време. Свим силама се трудим да потиснем мисли о тренутном стању у школи и у први план ставим све оно што ј е лепо. Никома од нас није лако и сви смо сада на истој страни – у борби против суровог противника.

Иако под маскама, наша школа није изгубила своју чар. Нестрпљиво ишчекујем дан када ће маске постати наша ружна прошлост, а лепа и насмејана лица будућност.

Ђорђе Миленчијевић, 8/1

ШКОЛА ПОД МАСКАМА

Мислио сам да вам ово нећу рећи, али упомоћ, молим вас, помозите ми!

Ви очигледно не знате шта је у питању. Е па, рећи ћу вам. У питању су људи, али не обични људи. То су људи с маскама. Чудно, зар не? Ви се питате зашто маске. То сам се и ја питао када сам први пут чуо. То је био ковид 19, или, како ја волим да га зовем, корона. Наставнике у школи не могу да разумем због тих маски док говоре. Мени је то врло тешко пало, али не можете да бирате. Живот мора да иде даље. Међутим, маске су почеле да гребу, голицају. Људи на улицама, на трговима, свуда носе маске. Знам, знам. И мени је чудно. Маске су ми се попеле на врх главе. Једино што ми је помало смешно били су визири које су људи такође носили. Има и добрих ствари – обожавам што су ми часови скраћени.

Цела земаљска кугла била је под маскама. Онлајн настава још више ме је растужила. Гледао сам у рачунар по цело јутро. Био сам јако тужан, али повратак у школу ме је одмах оборио с ногу.

Ја бих вам препоручио да носите маске, да се чувате а најважније је да останете са својом породицом јер је љубав највеће богатство.

Вукашин Баралић, 5/1

ШКОЛА ПОД МАСКАМА

Купили смо материјал

И маске смо шили,

Пар недеља нисмо

Ми у школи били.

Нема више дружења,

Нема више школе,

Останите код куће,

Поручују они што вас воле.

Чувајте се, децо,

И код куће, а и ван,

Јер живот под маскама

Није баш забаван.

Носићемо маске

И вирус ће проћи,

Неко лепше време

Ускоро ће доћи.

Магдалена Микичић, 5/1

Прича из зборника
„Радовићев венац“
литерарни конкурс

Од почетка октобра до краја новембра 2020. године трајао је литерарни конкурс Радовићев венац са темом **“А да будемо мало смешни”**. Ова креативна манифестација била је организована у оквиру Дечијег културног центра из Ниша.

Посебну похвалу за оставрен успех у оквиру ове манифестације заслужује Антонина Глишић, ученица 7/2 разреда. Њен рад је ушао у зборник од 80 изабраних радова и тако постигао велики успех. Инспирацију за духовит састав Антонина је добила у својој породици.

Пред нама је прича која се у свакој породици може десити, зато је занимљива и ствара позитивну атмосферу.

Лепота живота се налази у забавним тренуцима. Смех лечи и потребан је да се у овим тешким временима пронађе довољно снаге да се све преброди.

А да будемо мало смешни

Људи су у последње време постали много озбиљни. Не шале се више као раније. Јесте да кад одрастеш, постанеш озбиљнији, али требало би да оставиш мало дечијих шала у себи.

Тако сам ја дуго планирала какву априлску шалу да направим својој породици. Било је доста идеја, али то што ми је падало на памет, није ми се баш свиђало. Дуго сам се бавила тиме, чак годину дана. Пред сам 1. април наишла сам на нешто занимљиво.

Одлучила сам да ту шалу направим. Требало ми је следеће: тоалет папир, кључеви, чаша са водом, нешто масно и две страшне маске. Када сам набавила реквизите, кренула сам у акцију. Све сам смислила како треба да изгледа. Намазала сам све браве и прекидач за светло масним месом и искључила осигурач. Потом сам спустила све ролетне да буде кроз мрачно. Напунила сам чашу водом и окренула је наопако, а пре тога сам ставила кључеве од ормарића за осигураче у њу. Поквасила сам водом картон од ролне папира и направила необичан облик. Поставила сам га свуда по мало. У судоперу, у једну чинију ставила сам страшну главу и покрила је крпом, а ја сам такође носила страшну маску и чекала у купатилу да моји родитељи дођу са посла.

Стигли су и ушли у кућу. Наравно, хтели су да упале светла, па је мама умастила руку. Није им било толико чудно што светло не ради, али нису знали што је прекидач масан. После им је био потребан кључ од ормарића да замене осигурач, који сам ставила у воду. Наравно, мама је вриснула, а тата дрекнуо када су се исквасили док с узимали кључ. Потом је била неопходна крпа, коју треба узети из судопере да се обришу, али када су видели главу са које је цурео кечап, били су престрављени. Мама се скоро онесвестила, а ја сам се све боље забављала. Пошто су открили да није права глава, мало су се смирили, али нису знали шта се дешава. Коначно, хтели су да провере да ли је и у купатилу неки хаос или је све у реду. Е, ту сам их чекала ја. Ја сам под страшном маском крикнула скошивши пред њих. Они су се тек сад страшно уплашили. Мама је потрчала да изађе, а онда се сударила са татом, па су се обоје преврнули и пали на под. Е, сад сам се ја забринула. Схватила сам шта ме чека кад скинем маску и била сам у праву.

Били су љути на мене. Дуго су ми пребацивали како сам претерала и схватила сам да треба да смишљам мање страшне шале, али желела сам да се више шалимо и смејемо. Обећали су ми да ћемо се чешће шалити, без обзира на 1. април, само да ја престанем да их плашим својим шалама.

Антонина Глишић, 7/2

НОВЕ КЊИГЕ У БИБЛИОТЕЦИ

У циљу промовисања читања и подстицања ученика да што више користе нашу школску библиотеку и ове године обогатили смо наш фонд новим и интересантним насловима, набавили смо књиге које не представљају школску лектуру већ су популарна дечија издања која се увек траже. Циљ нам је да ученици што чешће долазе у библиотеку и у њој нађу оне књиге које воле и које их интересују.

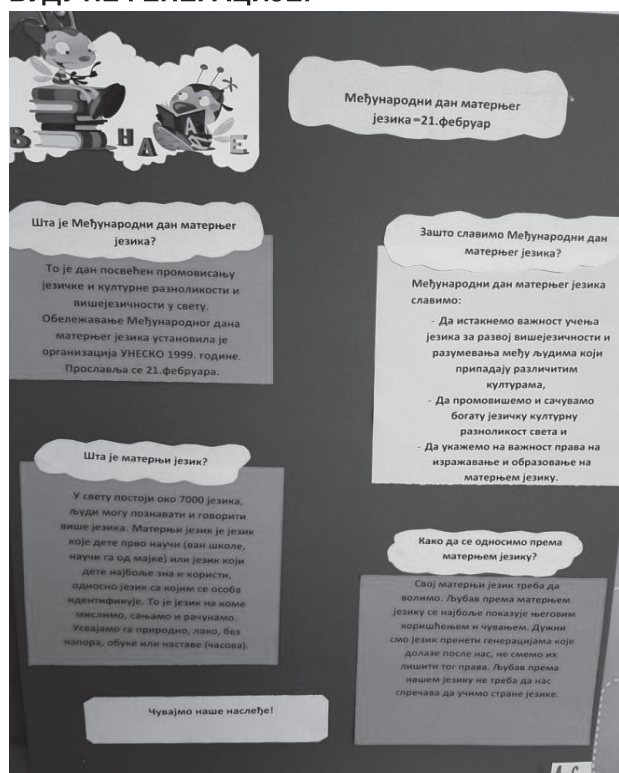

МЕЂУНАРОДНИ ДАН МАТЕРЊЕГ ЈЕЗИКА

МЕЂУНАРОДНИ ДАН МАТЕРЊЕГ ЈЕЗИКА ОБЕЛЕЖИЛИ СМО 21. ФЕБРУАРА, том приликом у библиотеци смо направили пано, посвећен овом важном дану и на тај начин промовисали језичку и културну разноликост и вишејезичност у свету.

Такође смо желели да подстакнемо и љубав према матерњем језику која се најбоље показује његовим коришћењем и чувањем.

ЧУВАЈМО НАШЕ НАСЛЕЂЕ ЗА БУДУЋЕ ГЕНЕРАЦИЈЕ!

РЕЗУЛТАТИ ТАКМИЧЕЊА

МАТЕМАТИКА-Општинско такмичење:

Стефан Савић 5/2 - друго место

Огњен Пауновић 5/2 – треће место

Ђорђе Милентијевић 8/2 – треће место

Марија Ненадовић 4/2 – треће место

ФИЗИКА-Општинско такмичење

Ђорђе Милентијевић 8/2 – треће место

ЛИТЕРАРНИ КОНКУРС: Шантићеве речи 2020 (проза)

Ово је моја бајка –

Ања Милентијевић 5/1 освојила је ПРВО МЕСТО

Поводом Дана Светог Саве такође је организован ликовни и литерарни конкурс на нивоу школе:

Млађи разреди – ЛИКОВНИ КОНКУРС

1. место - Софија Станковић 2/1
2. место - Лазар Ђурић 3/2
3. место - Лазар Милојевић 3/1

Доња школа:

1. место - Ања Јовановић 4/2
2. место - Хелена Јовановић 4/2
3. место - Матеја Павловић 1/2

ЛИТЕРАРНИ КОНКУРС:

1. место - Софија Станковић 2/1
2. место - Софија Ђукић 2/1
3. место - Оља Петровић 3/1

Виши разреди: ЛИКОВНИ КОНКУРС:

1. место - Антонина Глишић 7/2
2. место - Кристина Трифуновић 5/2
3. место - Лука Јевђенијевић 6/1

„Зеленбабини дарови“ као најлепши дар „млађим“ читаоцима

Не би било сасвим тачно остати при одредници млађим читаоцима . Овај роман је оличење онога што књижевност треба да буде - ако је добра, не може се ограничити само на одређени узраст читалачке публике, већ ће бити пријемчива и оним искуснијим читаоцима. Млђи ће наставити да уживају у свету који су за њих већ изградиле бајке и авантуристички романи, док ће старији моћи да се врате у онај свет за који су постали превелики - свет маште и магије (уколико им се догодило одрастање).

Дечак Мика, љубитељ књига и ратлука, живи са баком јер су му родитељи због посла често одсутни. Зато, а и због своје специфичне природе, често се повлачи у сањарење које му доноси слободу. Неретко због тога долази у неприлике са другом децом и са намћорастим поштаром Митром. Једног дана, реалност ће надмашити његову, маштовитост и његов живот постаће авантура у којој ће се сусретати са маљуцима, вештицама, русалкама, алама и другим фантастичним бићима грађеним на основу словенске митологије. Свака од тих авантура личиће на бајку: пред њим ће бити по три задатка, сваки тежи од предходног, који ће, попут неустрашивих јунака прича које је читао, морати да савладава. У тим авантурама пратиће га верни мајутак Завиша, чудесно биће чији су преци служили човеку, али су се од њега, из не баш јасних разлога, одвојили.

Ово је прича о повезаности свих ствари на свету - о томе како случајности нема и како сваки поступак повлачи са собом последице. Понекад се догоди да то заборавимо, да занемаримо друге, а ни не промислимо о томе каква је њихова прича. Ивана Нешић, ауторка „Зеленбабини дарови“, ту је да нас подсети да за правом истином треба трагати чистог срца и отвореног ума. И увек треба читати бајке.

Стеван Станојловић,
професор српског језика

„WILLKOMMEN“ такмичење – Додела медаља за француски језик, 5. разред – 12.2.2021.

На осмом „Willkommen“ (Вилкомен) такмичењу, регионалном такмичењу из страних језика које је одржано онлајн 21.11. 2020.године, ученици 5. разреда ОШ „Живомир Савковић“ из Ковачевца постигли су запажен успех.

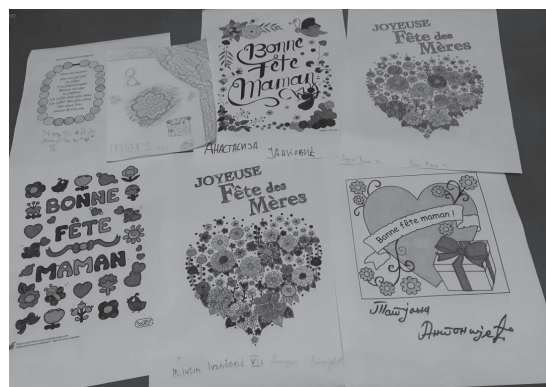
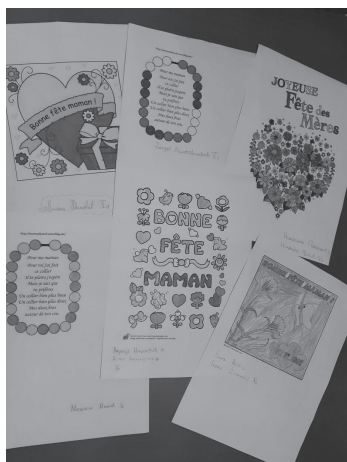
Ученик Стефан Савић, 5/2, је освојио **1.место** (32 поена), Лазар Чокић, 5/2, је освојио **2.место** (28 поена), Ања Милентијевић, 5/1, је освојила **3.место** (26 поена).

Медаље, дипломе и ваучер за 1. место ученицима је уручила предметна наставница Тања Мојсиловић у петак 12.2.2021. у присуству координаторке наше школе на овом такмичењу, колегинице Марије Новаковић, наставнице енглеског језика. Следеће школске године очекујемо исто овако велико интересовање ученика и добре резултате.

Насмејана лица срећних учесника овог такмичења наше школе говоре више од речи. Лепо је окитити се медаљом и поносно је подићи. У циљу повезивања са другим људима, народима, културама, пријатељима и пословним сарадницима учимо стране језике, јер су они мостови који нас спајају и на близину и на даљину.

Наставник француског језика

Тања Мојсиловић

Безбедност у саобраћају

Представници Комисије за безбедност саобраћаја на путевима Градске општине Младеновац и Центра за безбедност саобраћаја организовали су предавање о безбедном понашању у саобраћају за ученике првог разреда основне школе Живомир Савковић у Ковачевцу. Ученици су имали прилику да знање из ове области покажу и практично, на саобраћајном полигону који је Комисија даривала овој школи.

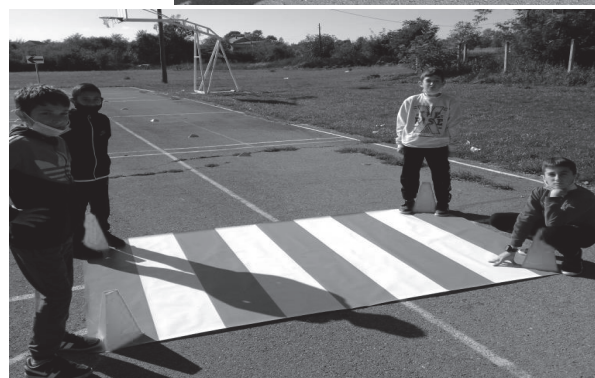
„Тренинг безбедне вожње бициклиста“

Агенција за безбедност саобраћаја у сарадњи са СУ „На све стране“, Београд, спроводи пројекат „Тренинг безбедне вожње бициклиста“, у основним школама у Србији.

Таква обука је одржана у нашој школи 20.10.2020.

Ученици 4/1 одељења су на школском терену имали полигон са препрекама где су вежбали вожњу бицикла уз примену и показивање научених саобраћајних правила.

На крају обуке су добили мале поклоне.

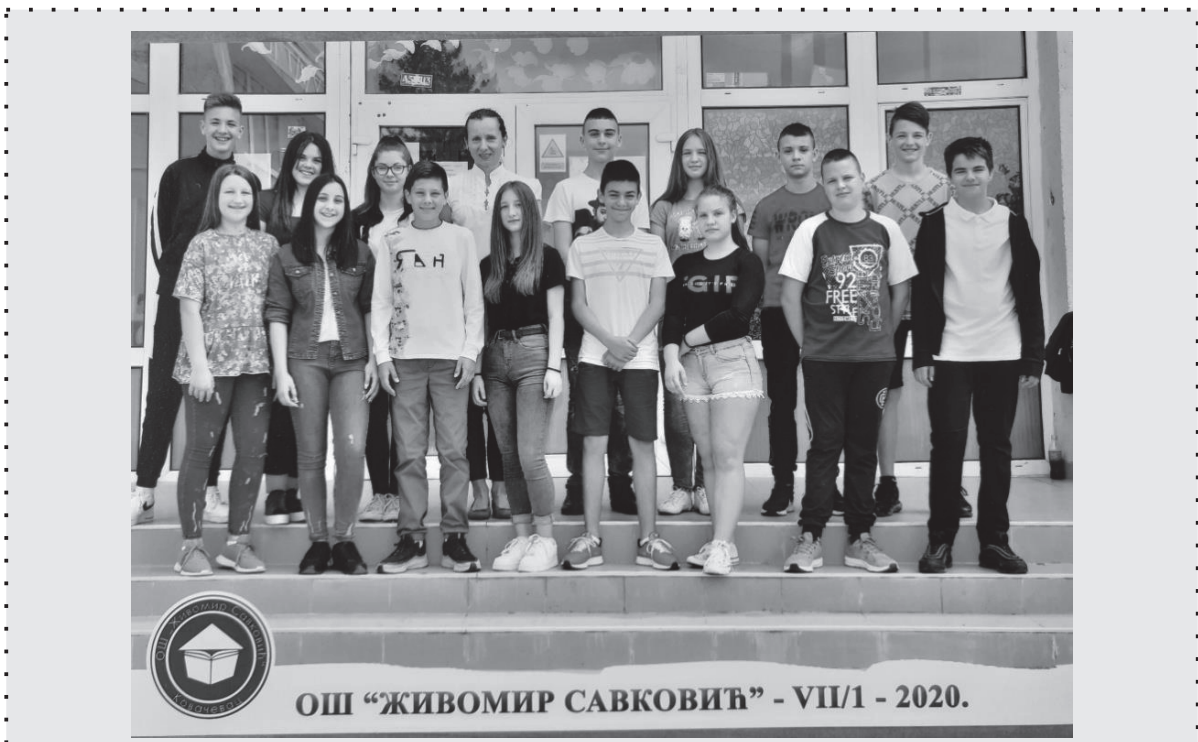
8/1- НЕКАД И САД

Свака генерација са собом носи неке нове авантуре, нове победе, догађаје и несташлуке. За ових осам година које су остале за нама, прошли смо кроз много суза и још више смеха, кроз много падова и успона. Осам година збијања шала, бацања фора и фазона, неизбежних свађања, али и све више нових пријатељстава, сваким даном све више знања о свету и животу око нас.

Године су иза нас, а колико тога смо само превазишли заједно, као одељење. Толико промена - како код наставника тако у самој школи; а опет смо остали исти, опет смо то ми, само сваке године све старији и зрелији. Свако ће изабрати пут којим ће поћи даље, а само судбина зна да ли ће нам се ти путеви поново укрстити.

Аница Поледица

8/2 – НЕКАД И САД

Некада и негде чула сам мисао која гласи: „Шта би дете које смо били рекло о особи која смо постали?“ Не знам ко ју је изрекао, али чини ми се да је пригодна да њоме почнем овај времеплов кроз одрастање и сазревање моје генерације.

Шта смо били и шта смо сада? Куда даље? Хоћемо ли се у будућности срести? Хоћемо ли се познати? Чини ми се да у овом тренутку имамо више питања него одговора. Једино што сигурно знамо је оно што је било и што је сада.

Некада: свађе и мирења, задиркивања и извињења, нетрпељивост и симпатије, групице и усамљени појединци. Једно нас је ипак уједињавало: одбојност према све обимнијем градиву и неповерљивост и према наставницима, у којима смо некада видели страшне непријатеље који су нас чекали на нишану својих оловака и на бедемима књига које нисмо разумели. Свако се борио за своје место на пољу знања и на увек часним средствима, то смо спремни да признамо. Поштовали смо своје наставнике колико смо могли. Да смо могли више, и више бисмо. И ко би ту набрајао све разбијене прозоре, сломљене ормариће, изгравиране клупе и графитима, по нашем мишљењу, украшене зидове? Ко би сабрао све симпатије и антипатије, борби за место у клупи или аутобусу, до омиљеног друга?

По чему је то, питам се, моје осмо два другачије од неког другог осмог један, два или три? Ни по чему. И по свачему. Све што смо ми прошли и други су, у то сам сигурна, али је ово само наше и ничије више, ово носимо у нашим срцима и нико нам то не може одузети: наши несташлуци, наши безобразлуци, наше издаје и победе, наше предаје и напади и наше илузије које је стварност грубо разбијала.

А сада? Сада је крај једног веома важног раздобља у нашим животима и крај дружења у истом одељењу. Близина тог краја чини да се све што је било ружно заборави, а да се само лепо памти. И памтиће се. Ко не памти: првог друга, прву љубав, прву и једину учитељицу- Снежану Вићовац, прву и једину разредну- Виолету Захаријев, прву школу, Живомир Савковић и све друго што је у ствари прво? Захваљујемо свима вама, драги наши наставници. Без вас не бисмо били ово што јесмо и овакви какви јесмо, ма какви да смо.

И на крају, да покушам да одговорим на питање којим сам почела. Дете које смо били чудило би се каква смо то особа постали и не би нас препознало. Можда не можете ни ви, наши драги васпитачи и наставници, иако нас гледате сваки дан и можда не можете више „очима да нас гледате“. Али стрпите се, још само мало. И одосмо ми даље, ваше осмо два. А ви, не тужите се на нас, нисмо ми ни бољи ни лошији од осталих, али смо другачији, и ми, осмо два 2020/2021. школске године.

Хана Баралић, 8/2

ОШ "ЖИВОМИР САВКОВИЋ" - VII/2 - 2020.

О.Ш."Живомир Савковић" 12

Преводачки кутак

Covid, confinement et humour (Шале за време короне)

1. Comme je n'ai pas de chien, je me suis acheté une laisse, si je tombe sur un flic, je lui demanderais s'il n'a pas vu mon chien!!! Пошто немам пса, купио сам поводац, јер ако сретнем полицајца, питаћу га да није случајно видео мог пса!!!

2. Je tiens à rappeler à toutes les personnes qui me trouvent moche que la perte de goût est un des signes de Covid!!! Подсећам све особе које мисле да сам ружан, да је губитак чула укуса један од симптома ковида!!!!

3. On est plus proche d'aller au resto sur Mars qu'aller au resto en mars!!! Пре ћемо ићи у ресторан на Марсу, него што ћемо ићи у ресторан у марту!!!!

4. Ce soir j'hésite entre pas aller au cinéma ou pas aller au restaurant!!! Вечерас се двоумим да ли да не идем у биоскоп или да не идем у ресторан!!!

5. "Ça va!", élu meilleur mensonge de 2021.!!! „Добро сам!“ је изабрана за највећу лаж у 2021. год.!!!!

6. Mes résolutions pour 2021.: Accomplir mes résolutions de 2020. que j'étais supposé accomplir en 2019., car je les avais promises en 2018. et même planifiées en 2017.!!! Моје новогодишње одлуке у 2021. год.: Да остварим своје одлуке из 2020. које сам мислио да остварим у 2019, јер сам себи обећао да ћу их остварити у 2018. и чак планирао у 2017. год.!!!!

7. Mon test Covid c'est de bouffer du chocolat toutes les heures pour vérifier si je n'ai pas perdu le goût!!! Мој тест за ковид је да се наједем чоколаде на сваких сат времена, како бих проверио да случајно нисам изгубио чуло укуса!!!

8. Naučite da ih razlikujete: Slika levo – kovid u kaficima i restoranima. Slika desno – kovid u metrou и на радном месту.

9. C'est aujourd'hui que j'ai compris l'importance du masque. Je suis passé à 1 mètre de quelqu'un à qui je dois de l'argent. Il ne m'a pas reconnu !!! Danas sam shvatio važnost nošenja maske. Прошао сам на 1 метар од особе којој дугујем новац, није ме препознала!!!

10. Slika levo – sunčanje na zimskom raspustu! Slika desno – sunчање на летњем распусту!!!

Извор : интернет

(www.parc-attraction-loisirs.fr, Covid, Confinement et humour)

Шале су превеле ученице 7/2,
Антонина Глишић и Софија Микичић и
ученице 8/2, Ивана Марић, Кристина Гавриловић и
Селена Стојковић.

МАЛЕ ОЛИМПИЈСКЕ ИГРЕ

Дана 26.02.2021 у нашој школи одржане су Мале олимпијске игре, на нивоу општине Младеновац. Због тренутне епидемиолошке ситуације свака школа је за себе организовала такмичење, у присуству чланова спортског савеза Младеновца. На такмичењу су учествовала деца од првог до трећег разреда. Такмичење се спровело у следећим категоријама:

1. први разред, мешовито(5+5 дечака и девојчица) - забавни полигон
2. други разред, мешовито(5+5 дечака и девојчица) - полигон спретности
3. трећи разред, девојчице (10) – полигон свестраности
4. трећи разред, дечаки (10) – полигон свестраности

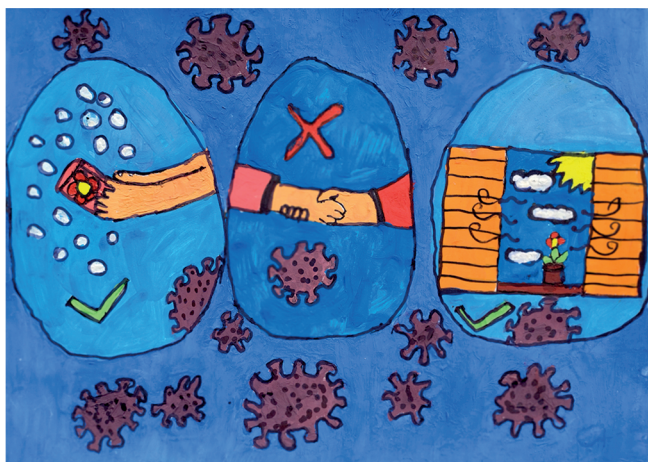
Ученици другог разреда и дечаки трећег разреда освојили су прво место и пласирали се на градско такмичење. Градско такмичење ће се одржати у Београду 12.03.2021.

Наставник физичког васпитања
Иван Ђурић

Награђени радови на ликовном конкурс "ШКОЛА ПОД МАСКАМА"

Категорија узраста од 1. до 4. разреда:

1. место - Николија Аврамовић, 3/2

2. место - Софија Станковић, 2/1

3. место - Лука Кнежевић, 3/2

Похвала - Марија Ненадовић, 4/2

Категорија узраста од 5. до 8. разреда:

1. место - Кристина Гавриловић, 8/2

2. место - Наталија Цмиљановић, 6/2

3. место - Ања Милентијевић, 5/1